

Start with

Leo van der Heem
per 22 oktober 1938

Haagsche Courant

Een „captain of industry” verjaart

De heer L. W. van der Heem Zondag a.s. 60 jaar

De heer L. W. van der Heem wordt Zondag 60 jaar. Zij, die deze vitale figuur kennen, zullen deze mededeling moeilijk kunnen aanvaarden. Want „meneer Leo” — als zodanig kent ieder personeelslid hem — „geeft” men een goede vijftig. Maar, zoals hij ons zelf toevertrouwde, de burgerlijke stand liegt er niet om. Nu is meneer Leo in het geheel niet de man, aan wie voor de journalist eer is te beleven. Hij, die met zijn overleden broer, zeven en twintig jaar geleden de grondslag legde voor een bedrijf, dat honderden arbeid verschafte en Neêrlands naam op industrie-gebied, in de wereld, een faam bezorgde, acht alles, wat hij persoonlijk heeft gepresteerd zo vanzelfsprekend, dat hij het niet de moeite waard vindt om er veel over te zeggen.

Uit liefhebberij ontstond bedrijf met wereldnaam

L. W. v. d. Heem

Leo van der Heem is een keiharde figuur, in de goede zin van het woord. Een man, die er van houdt, geen blad voor zijn mond te nemen en er een zodanig kernachtige betoogtraant op na houdt, dat men er door wordt geïmponeerd.

„Maar het is zo gemakkelijk als je er de bekwame mensen voor hebt, over een machinepark bevaring opgedaan, om een artikel te pousseren”.

Dat zegt L. W. van der Heem, die met zijn broer uit pure liefhebberij radiotoestelletjes in elkaar zette, en, zoals hij het zelf uitdrukte, een verkooporganisatie voor die apparaatjes wist te „strikken”.

Toen groeide, geleidelijk aan dan uit dat tuinschuurtje achter een huis in de Joan Maetsuyckerstraat zo maar uit aardigheid een bedrijf, dat een wereldbekendheid kreeg. De lof voor dat bereikte resultaat, binnen het bestek van rond vijf en twintig jaar, wenst hij toegekend te zien aan zijn medewerkers, zijn mede-arbeiders.

Leo van der Heem is een men-skenner bij uitstek. Iemand, zo is zijn opinie, die alleen maar voor geld werkt, is in feite een ongelukkig mens. Er moet ook een ideaal zijn, waarvoor je werkt.

Voor goede sociale voorzieningen is hij een warm voorstander. „Alleen een te grote overheidsbe-moeiing kan schaden, zeker wan-neer dit zou leiden tot een beloning, welke niet in overeenstem-ming is met de geleverde prestatie. Wanneer ons land de weg van in-dustrialisatie heeft gekozen, welnu, dan liggen er de kansen. Die zijn er vandaag aan de dag nog even veel als in mijn jonge jaren. Even-de wind mee hebben. Dat de bes-ten van ons volk door emigratie weggaan, geloof ik niet. Alleen in de vreemde pakt men, door de om-standigheden gedwongen, vlugger aan dan hier.

Kansen genoeg
 Maar er zijn voor jongelui, waar pit in zit, in het eigen land nog mogelijkheden genoeg. Ik kijk maar naar mijn mensen in het eigen bedrijf, die op de onderste sport zijn begonnen en nu dank zij hard werken op een leidende post zijn gekomen.

Wat er bereikt is, is dank zij gezamenlijke krachtsinspanning”. De heer Van der Heem is met zijn warmkloppend hart voor eigen land, dat hij als officier heeft ge-diend, voor zijn bedrijf, dat hij met zijn neef Jan op een nog hoger plan wil brengen en voor zijn men-sen, die hij zo „vaderlijk” kan toespreken, het type van de goede on-dernemer. Een man, die er in feite een lijforkest („Forum Hadriani”) op na houdt en zijn hart verpand heeft aan het Voorburgse dorpsle-ven. Een natuurvriend bij uitstek, die elk jaar een paar dagen met z'n bromfiets 't land doorkruist en nog altijd vol nieuwe ideeën zit.

„En Zondag trek ik er weer fijn tussenuit. Want hoe ik ook alle felicitaties op prijs stel, mijn 60e verjaardag wil ik alleen in mijn familiekring gedenken”. Deze wens van deze „captain of industry” zal men onge-twijfeld willen eerbiedigen.

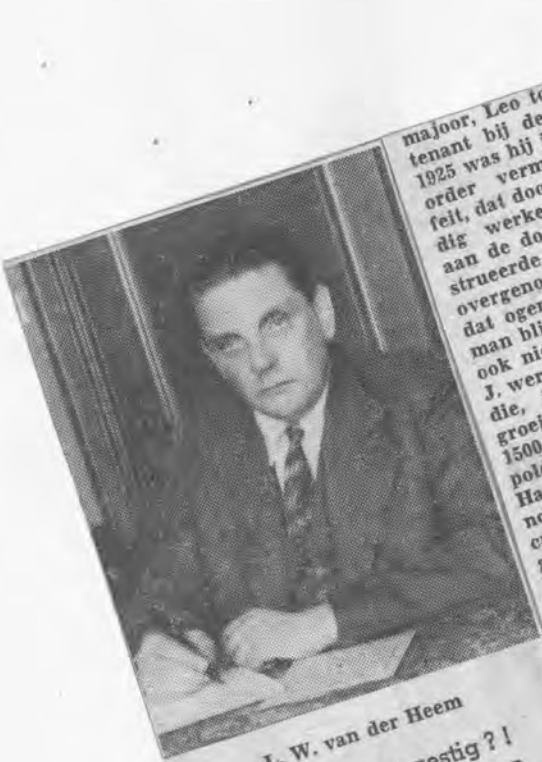
WIJ SPRAKEN MET: L. W. van der Heem Zondag 60 jaar

EIGENLIJK HEEFT DE HEER L. W. van der Heem nooit de bedoeling gehad een fabriek te stichten, zoals die thans aan de Maanweg nabij Voorburg staat en waarvan hij de oudste directeur is. In zijn als huiskamer aandoende werk-kamer op de vierde verdieping van de grote fabriek vertelde hij gisteren dat

het eigenlijk allemaal vanzelf is gegaan, hetgeen iedereen wel direct zal geloven. Van het een komt het ander, zegt hij. Als je ziet, dat een gedeelte van de fabriek een kleine uitbreiding nodig heeft, dan zet je er een gebouw-tje bij en voor je weet is de

opengevallen ruimte weer door andere afdelingen bezet. Overigens vergt een en ander wel iets van je zenuwen, aldus de heer Van der Heem, en zoals het zich laat aanzien kan hij die zenuwen wel zich baas (met een pakje sigaretten op zak). Ter ontspanning gaat hij in de zomer maanden zijn eigen product, de Solex eens proberen en dan toert hij zonder bepaald doel zo maar het land door. Als inwoner van Voorburg draagt hij het Voorburgse muziekcorps „Forum Hadriani” een bijzonder warm hart toe en het corps kan in de grote ontspanningszaal van de fabriek altijd terecht. Over deze en dergelijke dingen vertelt de heer Van der Heem op zijn gezellige, gemoedelijke wijze en als we het over zijn werk hebben, spreekt hij op even genoeglijke manier over zijn succes. Hij was tot 1926 eerste luitenant bij de Infanterie. In het jaar, dat hij op nonactiviteit was, is hij met zijn broer P. H. J. v. d. Heem in een schuurtje gaan knutselen met radio-onderdelen, helemaal niet met de bedoeling een bedrijf van 1500 personeelsleden te scheppen, maar slechts voor de aardigheid. Voor Stokvis begon men allengs toe stellen in de K-serie te bouwen, en van dat moment af begon de victorie. Maar die hele wordingsgeschiedenis van het bedrijf waait hij met een handter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de zaak, al zoveel over verteld, dat ik op dat moment gewoon een hekel begon te krijgen aan mijn eigen zaak”, zegt hij met zijn gebruikelijke openhartigheid. „En vergeet vooral niet te vertellen, dat ik Zondag a.s., als ik 60 jaar word, niet thuis ben”, hetgeen we dan bij deze doen.

L. W. van der Heem

Van der Heem: zestig?!

DEZE beide uitroepen zijn Zondag a.s. op zijn plaats, want dan wordt de heer L. W. van der Heem, de oudste directeur van Van der Heem N.V., zestig jaar. Kijkend naar hetgeen hij in deze zestig jaren presteerde kan men vragen: „Das zestig?“ Maar tu- rend naar het jeugdige élan, waarmee hij plannen maakt en de zaken drijft: „al zestig?“

Hoe ook: pas of al, de heer Leo van der Heem, zoals het personeel zegt, is, zestiger zijnde, lang niet zestig! Zijn bedrijf is destijds uit een hobby ont- staan. Zijn broer, wijlen P. H. J. van der Heem en hij knutselden graag in radio-instrumenten. Beiden waren zij- militairen. De broer, gepensionneerd

majoor, Leo tot 1 Mei 1926 eerste luitenant bij de Infanterie. Op 1 April 1925 was hij in een speciale regiments- order vermeld in verband met het feit, dat door zijn energiek en zelfstan- dig werken zijn naam verbonden is aan de door hem zo ingenieus gecon- strueerde en door het legerbestuur overgenomen seinlifel. Het deed hij dat ogenblik voor iedereen vast: „die man blijft niet in dienst“. Dat deed hij ook niet. Samen met zijn broer P. H. J. werd de N.V. Van der Heem gesticht die, in een schuurtje begonnen, uit- groeide tot het fraaie bedrijf, dat, met 1500 man personeel, in de Binckhorst- polder de grootste industrie van Den Haag is. Het gevoel voor zeer fraaie re- nog steeds, want het zeer fraaie re- creatiegebouw dat achter de fabriek gebouwd werd moest zo groot zijn, dat het Voorburgse muziekcorps „Forum Hadriani“ er zonder hinder voor an- derer trommelvlezen zou kunnen con- certeren. Meneer Leo zelf is een groot muzikliefhebber.

Hij is overigens een zeer eenvoudig, goedmoedig man, wiens lievelingsge- recht erwtensoep is en die nimmer si- garen rookt maar wel veel goede Lucky Strikes!

Voor liefhebberijen heeft hij niet veel tijd. En als hij uitgaat of er met vacantie op uittrekt is dat in gezelschap van zijn schoonzuster, de wedu- we van de heer P. H. J. van der Heem bij wie hij van zijn achttiende jaar al in huis woont.

Hij is namelijk zelf ongehuwd. Ieder herinnert zich nog het gewel- dige feest, dat Van der Heem N.V. enige jaren geleden vierde, ter gele- genheid van het zilveren jubileum van de fabriek.

Naar we hebben vernomen, zal dat nu niet over worden gedaan, want de- jarige heeft gezegd, „niet thuis“ te zullen zijn.

*„Meneer Leo”
60 jaar*

„Meneer Leo”, de heer L. W. van der Heem, wordt Zondag 60 jaar. Hij is oprichter en mededirecteur van de fabriek van Van der Heem aan de Maanweg.

Vroeger was hij beroepsofficier, maar in '26 richtte hij met een oudere broer een fabriek op van telegrafische en radiografische apparaten. Na enige verplaatsingen vestigde men zich in de Binckhorstpolder, waar het bedrijf zich steeds uitbreidde.

Tijdens de hongerwinter nam hij de leiding van de centrale keukens in Den Haag op zich.

NIEUWJAARSWENS VAN THOMASVAER EN PIETERNEL

THOMASVAER:

Hier zijn we dan weer, Pieternel.
Ik volg trouw de traditie
en spreek mijn beste wensen uit.
Dat doe ik met ambitie.

PIETERNEL:

En ik doe mee, mijn Thomasvaer!
'k Wil volgens oude zeden
tesaam met jou, als ieder jaar,
hier voor het voetlicht treden.

T.: Er is een jaar voorbijgegaan.
Wij willen dus de mensen
in Voorburg en in Leidsendam
het allerbeste wensen.

P.: Maar eerst, m'n beste Thomasvaer!
wil ik nog memoreren
wat er gebeurd is in ons dorp:
veel was er te waarderen.

T.: Dat is zo, Piet! 'k Denk allereerst
daarbij aan de adoptie.
't Is zeker, dat ik die veel meer
als winst, dan als een strop zie.

P.: Maak nu geen grapjes Thomasvaer!
Er is veel leed geleden.....
Door watersnood werd in ons land
een harde strijd gestreden...

T.: Toch is, al was de rampspoed groot,
er heel veel goeds gekomen.
Men was alom weer eensgezind!
Wie had dat durven dromen?

P.: Wanneer 't om grote zaken gaat
vergeet men de verschillen.
Ach, was dit altijd toch maar zo...
Hoe graag zou ik dat willen...

T.: Er was in Voorburg gekrakeel
om allerhande zaken.
Door onze krant kon heel het land
zelfs in beroering raken.

P.: Let op je woorden, Thomasvaer...
Je kunt niet alles zeggen...

T.: Wees maar gerust. Ik blijf neutraal.
Ik zal je uit gaan leggen...

P.: Geen ouwe koelen uit de sloot!
Laat ons maar liever zwijgen!
't Is nu weer alles koek en ei,
je zult geen last meer krijgen.

T.: Ook in de raad is 't pais en vree,
al werd daar niet gezwegen.
Men maakte er een crisis door:
Wie vóór was, stemde tegen.

P.: Twee wethouders, die traden af.
Eén is teruggekomen.
Dat ging niet zo maar, 1, 2, 3!
Men heeft veel moeten bomen.

T.: Toch nam men menig wijs besluit
vol moed en vol vrouwen.
De vroede vaders gaan steeds meer
aan onze toekomst bouwen.

P.: Een nieuw stadhuis van 3 miljoen
zal aan een plein verrijzen.
Men bouwt de huizen rij na rij:
er valt hier veel te prijzen!

T.: En maand na maand bleek telkens
er is een eigen leven,
ons dorp kan schier op elk gebied
aan iedereen wat geven.

P.: Toneel, muziek, ook sport en spel.
Er zijn verenigingen
die in het afgelopen jaar
weer jubileren gingen.

T.: De burgervater werd zestig jaar.
Ook „meneer Leo” speelde 't klaar
die leeftijd te bereiken...

P.: En op de secretarisborst
kan nu, zoals bij menig vorst,
de erepenning prijken!

T.: De Christelijke kleuterschool
die opende haar deuren.
Neutrale kleuters zien dit feit
het volgend jaar gebeuren.

P.: De jongelui die de techniek
met ernst gaan bestuderen
die zullen vast Van Moorsel's bouw
het volgend jaar waarderen.

T.: Twee leeszalen gaan nu voortaan
in volle eendracht samen.
Dat is nog eens een wijs besluit!
Jij zult dat wel beamen!

P.: Dat doe ik zeker, Thomasvaer.
Laat men steeds samenwerken.
Want eensgezindheid kan altoos
ons Voorburg slechts versterken.

T.: Ik wens aan ieder, die dit leest
steeds een oprechte, goede geest.
Let niet op alles wat ons scheidt,
maar op wat bindt in deze tijd.

P.: Wij nemen afscheid voor een jaar.
U speelt het zonder ons wel klaar.
Met veel vertrouwen en veel moed
gaat het in Voorburg vast wel go...

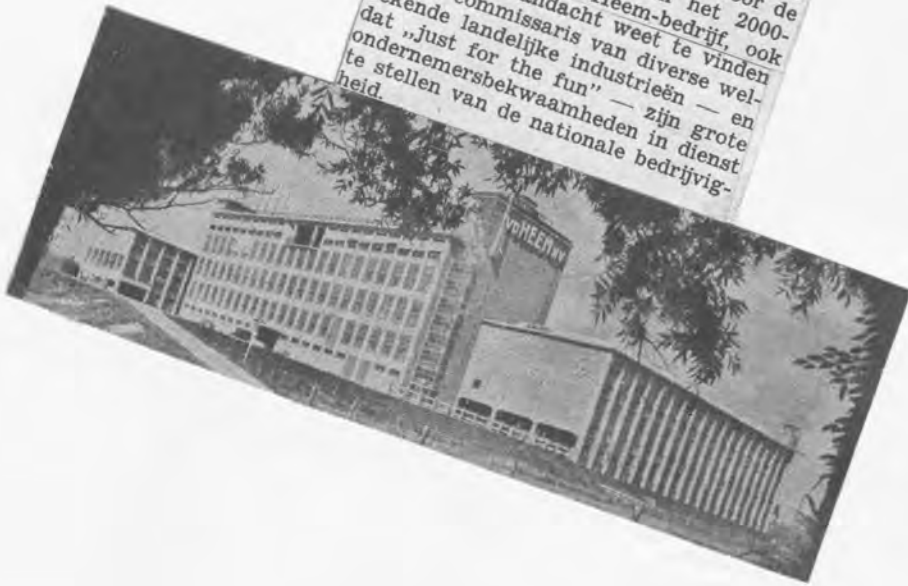
FRITS HOOGEWEL

Radiowereld.

Feest bij Van der Heem N.V.

Uit een speciale editie van het personeelsorgaan der Van der Heem-bedrijven is ons gebleken dat de richter en oudste directeur dat de onderneming, de heer L. W. van der Heem, Zondag 20 December zijn zestigste verjaardag heeft gevierd. Bescheidenheid siert, ongetwijfeld, maar evenals de verzorgers van het „clandestiene L.W.H.-tje” zijn wij van mening dat er grenzen zijn. Zeker als men tot de inspirerende figuren behoort, waarvoor elkeen nog respect en belangstelling heeft. de integere self-made ondernemer van wereldnaam. Zeer waarschijnlijk dan ook, dat men het in radiokringen de heer Leo van der Heem — hier alsnog hartelijk gefeliciteerd — de verheerlijking van deze bijzondere dag moeilijk zal kunnen ver-geven.

Karakteristiek voor deze overbescheiden groot-industrieel is wel, dat hij, ondanks de in een tijd als deze stellig vele en zware zorgen voor de verdere ontplooiing van het 2000-koppige Van der Heem-bedrijf, ook nog tijd en aandacht weet te vinden om als commissaris van diverse welbekende landelijke industrieën — en dat „just for the fun” — zijn grote ondernemersbekwaamheden in dienst te stellen van de nationale bedrijvigheid.

Voorburgse Courant.

In December tenslotte werd de nieuwe Herv. Kerk in Voorburg Noord aanbesteed. Het besluit tot nauwe samenwerking van Openbare en Christelijke Leeszaal kreeg zijn beslag. De vlag ging in top op de nieuwe vleugel van Effatha en elders in dit nummer kunt u lezen, hoe Voorburg in het nieuwe jaar een Technische School krijgt. In de Schimmelstraat werd de eerste steen voor een nieuwe neutrale kleuterschool gelegd. De Prot. Chr. Bond van Vervoerspersoneel bestond 40 jaar en de heer Leo van der Heem heeft nu de 6 kruisjes ook achter de rug.

Voorburgse Courant.

MENEER LEO ZESTIG JAAR

komst nog worden zal. Hoe deze groei
gegaan is, zal ik u nooit kunnen ver-
tellen, omdat ik dit zelf niet weet.
Waarschijnlijk omdat wij op het juiste
moment met het juiste artikel op de
markt kwamen en wij de patentkwestie,
die indertijd met Philips is gerezen op
de juiste wijze hebben aangepakt."

Meneer Leo behandelt het wel heel en
bagatel, als wij hem vragen, hoe deze
grote ontwikkeling nu eigenlijk tot
stand gekomen is. Ach, vanzelf is het
gegroeid, zegt hij met een onverschillig
gebaar, alsof hij er zelf niet het minste
mee te maken heeft.

Maar als hij ons dan even later ver-
telt, dat het voornaamste is dat je je
door je werk niet hoorndol laat maken
en tracht niet overspannen te maken,
dan beseffen we toch wel even iets van
deze grote werk- en stuwkracht die van
deze man uitgaat.

Die „verheerlijking" in de couranten,
zoals meneer Leo de artikelen die over
hem zijn geschreven noemt, geven hem
een nogal onbehaaglijk gevoel. „Ik zou
een beetje van mezelf kunnen gaan
griezelen", zegt hij. Daarom willen wij
hem ook graag in zijn waarde als mens
laten en hem met zijn zestigste ver-
jaardag slechts van der Heem een groot
bedrijf als het thans geworden is, maar
Dat neemt niet weg dat de heer Leo
een stichter van een groot aantal
culturele levens, niet alleen als
Wij hebben hier te doen met iemand,
aan enige werkring in een prettige om-
geving, die door allen in het
bedrijf verschaft en die door alle mensen
aan de eenvoud en ongedwon-
genheid, die deze man nog steeds ken-
merkt en die hoewel zijn bedrijf is uit-
gevoerd tot de grootste Haagse in-
dustrie, toch nog onze Voorburgse
dorpsgenoot blijft.

De heer Leo van der Heem heeft op
zijn zestigste verjaardag geen andere
wens, dan dat hij nog vele jaren voor
zijn bedrijf mag werken en dat men
hem niet met zijn vijf en zestigste jaar
met pensioen naar huis zullen sturen.

„Ik ben met mijn werk getrouwd",
zegt de heer Van der Heem, „en wat ik
eens met mijn broer samen als liefheb-
berij ben begonnen, is gegroeid tot het
bedrijf wat het thans is en in de toe-
komst met mijn werk getrouwd".

Wanneer u als persman of als pers-
grouw, het kantoor van de heer Leo
van der Heem binnentreedt, dan wordt
u allereerst getroffen door het prach-
tige uitzicht, dat u van deze zo hoog
in het gebouw gelegen directeurskamer
heeft. U zou het kunnen opvatten als
een symbool: de man, die in deze kamer
bedrijft, staat boven aan de top van het
aan de Maanweg is verzezen. Vanuit
zijn kamer kijkt de heer Van der Heem
over het Voorburgse dorp, dat hem zeer
na aan het hart ligt, maar de horizon
ligt veel verder. U moet zich niet voor-
stellen, dat het gemakkelijk is, de heer
L. van der Heem te interviewen. Ugen-
heid, welke kleur dat merk en die
daarop de meest dwaze antwoorden te
geven.

„Ik ben met mijn werk getrouwd",
zegt de heer Van der Heem, „en wat ik
eens met mijn broer samen als liefheb-
berij ben begonnen, is gegroeid tot het
bedrijf wat het thans is en in de toe-
komst met mijn werk getrouwd".

Ten glotte:

L. W. VAN DER HEEM
Laan van Nieuw Oosteinde 11
VOORBURG

29 December 1953

Hartelijk moge ik U bedanken voor de gelukwensen, die U mij deed toekomen ter gelegenheid van mijn zestigste verjaardag. Ik heb Uw felicitatie zeer op prijs gesteld. Van deze gelegenheid maak ik graag gebruik U tevens mijn beste wensen voor het jaar 1954 aan te bieden.

Hoogachtend,

Numer 364

het V.D.H.-tje

9 Januari 1954

VERKOOPKANTOOR VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND,
PERSONEELSORGAAN VAN VAN DER HEEM N.V. EN DE EERSTE NEDERLANDSE AUTORUWIELFABRIEK N.V.

5% loonsverl.
(te heeft)

...co-ge- sc... rapport
...perso- nader - werkt door de afde- te
...werkzaam in die... meerder- ling Perso... Al
...niet aan de kernverkiezingen heeft Jeugdig Perso.eel. pu
...en deelnemen, werd de behoefte ge- Voor jeugdig personeel, d.w.z. tot 21 jaar, m
...d aan een contactcommissie.

Voor de talrijke hartelijke gelukwensen, die ik ter gelegenheid van mijn zestigste verjaardag ontving, wil ik het personeel graag bedanken.

Het heeft mij bijzonder getroffen, dat zoveel V.D.H.'ers er door hun gelukwensen toe hebben bijgedragen, dat deze verjaardag een bijzondere dag voor mij is geworden.

Tevens dank ik, mede namens mevrouw C. G. van der Heem - Hemmes van Zoetendaal en de heer J. van der Heem, hartelijk voor de gelukwensen, die wij bij de jaarwisseling ontvingen. Moge 1954 voor ons allen een goed jaar zijn!

L. W. van der Heem.

De Onderdirecteuren van Van der Heem N.V. en de Directeuren van het Verkoopkantoor Van der Heem N.V. danken allen voor de gezonden gelukwensen ter gelegenheid van de intrede van het Nieuwe Jaar.

C
H.
de
ge
Pe
mi
we
Inn
goe
Per:
De
dron
onzr
scha
is inr
van
vinde
men

Slot.